

гр.Перник, 13 декември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на десети декември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 1159/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на К.Р.В.,***, против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г. Жалбоподателят ползва бланкетната жалба, раздавана от общинската администрация, община Перник в периода 21.II.2013 – 12.V.2013., в която са отразени всички основания за оспорване по чл. 146 АПК. По същество, жалбата се поддържа от оспорвания, иска отмяна на отказа и да му се отпусне възстановителна помощ.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността на жалбата, предвид приложимостта нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали дома му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт.

Видно от съдържанието на оспорваното решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС.

С молба от 01.VI.2012 г. до община Перник, до кмета на община Перник, жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата са приложени изискуемите от Правилника документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в издадения от двамата специалисти протокол остойностяването на щетите по жилището е в размер на 935 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево

финансиран, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 3952 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е без съществени нарушения на административно производствените правила. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписка и в случая сочат, че “несъответствието с правилника” така както е приела МКВП, представлява искане за възстановителна помощ за подпомагане финансирането на ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт, както е приел органа, не се предоставя възстановителна помощ. Следователно, несъответствието се изразява в невъзможността на административният орган да възмезди пострадали от природното бедствие за щети, които се ценят като текущ ремонт. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и в списък, а маркираното оплакване в бланкетната жалба, че оспорвания административен акт е немотивиран се отчита като неоснователно. В тази връзка за съда е обвързващо задължителното тълкуване по ТР 16/75 ОСГК - *Отказът да се издаде административен акт и излагането на съображения, поради които административния орган е стигнал до това решение, не е необходимо да съвпадат по време. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на акта.* Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и сградата е годна за експлоатация. Този извод се налага от конструктивното становище и следва да се приеме, че става въпрос за текущ ремонт, за който държавата не дължи подпомагане и акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника. Наложително е да се уточни, че “Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в

размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2". Това е нормативно определен метод за отпускане на помощ; оценката извършена при огледа е ориентир за комисията, но не е обвързваща и не налага да бъде отпускната помощ в размера на стойността, определена при извършване на оглед и обследване на жилището. Наложително е да се уточни и разясни на жалбоподателя, че отпускането/предоставянето на помощ е по преценка на органа, който я отпуска или отказва. Единствено органа, компетентен за това е законово задължен да приеме по своите правила при какви условия се предоставя помощ. Предоставянето на помощ не е еднозначно с възстановяване на щети, както незаконосъобразно е отразено в бланковата жалба, което по мнение на съда е заблудило жалбоподателя, и не само него, че държавната институция МКВПМС е задължена да дава финансови средства за покриване на щети от природно бедствие.

Следва да се отчете, че в мотивите към оспорвания акт, на комисията, е предложено да не се отпуска възстановителна помощ за щети до 1500 лева. В доклад до комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствията, т. 2 от дневния ред на заседанието на комисията за 11.П.2013 г. е предложено, а от фактическите резултати по отпускане/отказ на възстановителна помощ се установява, че има три критерия за определяне размера на финансови средства които се/ не се/ отпускат. Не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1500 лева; в останалите случаи за възстановителна помощ се отпуска 70% от оценените щети и максимално допустим размер на помощта – 10000 лева. Този довод, възприет от комисията е изцяло в нейна компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразен. Определено щетите, понесени от жалбоподателя, според експертите назначени от кмета на общината по размер са под 1500 лева и за тях не се дължи помощ за подпомагане. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. Жалбата е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид изложеното Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на К.Р.В.,***, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 3952 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия: /п/